

Ben Pervaneyim İlahi Aşkın Ferinde

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 24 Şubat 2024

Zemheride ölüvermiş bir çiçek misali.
Muadilim bazense Samanyolunda gezinen yıldızların tekbir getirdiği.

İçlendiğim kadar hiçliğimi sevdiğim.
İçtiğim kadar da şiiri biçtiğim sevginin ederi...
Makul bir aşk var mıdır sahi?
Endamlı aşkın öznesi özlem ise
Sözcüklerin güftesi ise yaraşan kimliğime
Nice şiir nice hikâye
Bak ve de gör işte:
Söküğümü nasıl dikiyorum ben terzi mahiyetinde...

Ve m/eziyetinde ölümsüzlüğe
Nazire ettiğim dünlerin üstüne
Ne çok kere de öldüm ben doğum sonrası
Önce annemi öptüm
Sonra ölümü.
Ömrün yettiğinden de öte
Ötekileştirilen bir varlıktım madem
Öteberimi tıktığım küfem ve heybem
Aşk ise parlayan bir rozet taktığım kadar yakama
Bir araya da gelmeyi beceremeyen Rumeli ve Anadolu misali

Gel geç aşklara da öykünmeden
Ben öldürdüm madem nefsimi
Son nefesimi verene değin de
O iki yaka bir araya gelecek illa ki

Ben İstanbul'um...
Ben çocuğum...
Ben annemin annesi efkârın yaldızlı yolunda seken
Kör bir kurşun misali
Yüreğim de doğrandığı kadar
Bazen künefe
Bazen çeyrek ekmek
En çok da külbastı
Çünkü ben yeniden ve yeniden küllerimden doğmalıyım

Yapraklarım dökülürken üstüne inadına bastığım
Dikenlerim kanatırken bile bile
Kendime batırdığım
Bata çıka yürüdüğüm bataklığın
Çamuru asla bulaşmazken üstüme
Güneşim ben balçıkla sıvanmadığım kadar
Kollarımı sıvayıp da şiirlerin, sözcüklerin
İçinde en derinde kaybolmanın coğrafyasında saklı
Rüzgârım
Meltemim
Ruhumu üşüten poyrazın ta kendisi...

Ne imla hatasıyım
Ne de imha ettiğim
İhbar ettiğim kadar kendimi
İdam sehpasında kurulan çilingir sofrasıyım
Çünkü ben celladıma aşığım
Aşkla küredığım
Hüznün yokuşunda
Kilit vurduğum kadar yüreğin dokusunda
Na'sıyım dünümün
Nesriyim günümüm
Şiiriyim belki de ölümün
Şivem de lehçem de İstanbul Türkçesi

Ruhumun surlarına serili
Şehrin sevdalısı bir martıyım
Susamlarla beslendiğim kadar da bir simide tekabül eden
Karnımı sevgiyle aşkla doyurduğum kadar
Yandıgım kadar da aşkın ateşinde
Ben pervaneyim İlahi Aşkın ferinde
Sönmediğim kadar kaybolmayacağımın da
Verdiğim kadar garantisıyla
Kayıplarımın ve acılarımdan diktiğim bir şiir binlerce şiirin de
Nezinde
Solumdaki yatıra
Sözcüklerin de hatırına
Aşk hibe teslim ettiğim kadar tek sahibine...

ÇOK DEĞERLİ, SEVGİLİ EDEBİYAT EVİ AİLEMİN BERAT KANDİLİ KUTLU OLSUN...